

Frédéric Ollier.
A profitot
visszafor-
dítjuk
a kutatás-
fejlesztésbe,
a termelésbe,
így növelve
Magyarország
gazdasági erejét

lévén szó, egyáltalán nem biztos, hogy a másolat készítmény kifejlesztésével piacra tud lépni. Hiszen ha lejár egy-egy originális orvosság védettsége, sok generikus cég készül annak lekoppintására, ami vagy sikerül, vagy nem. S ha sikerül is, lehet, hogy egy versenytárs megelőzi a vállalatot. Pedig a kutatás-fejlesztés iradatlan összegű pénzt kíván, ebből – a megszorítások miatt – ugyancsak vissza kellett venni a cégeknek.

SOKKHTÁS A gyógyszeripar viszonylag magas profitja miatti ellenségeskedés nem csak Frédéric Ollier vezérigazgatót sokkolja; nem nézi jó szemmel a Sanofi-Aventis multinacionális cégcsoport vezérkara sem. „A legnagyobb baj az, hogy

az ilyen érveket hangoztatók azt már nem nézik meg, hogy a profitot visszaforgatjuk a kutatás-fejlesztésbe, a termelésbe, így növelve Magyarország gazdasági erejét” – mondja. Hozzáteszi: tavaly a Magyarországon forgalmazott készítményeikre kapott tb-támogatás 110 százalékat fizették be adó és járulék címén az államnak. Profitjukból egyetlen fillért sem vontak ki, azt visszaforgatták a termelésbe, a kutatás-fejlesztésbe. A cégcsoport innovatív készítményeket is gyárt és forgalmaz. A hazai leányvállalat gyümölcsöző kapcsolatot ápol például a Debreceni Egyetemmel; együtt fejlesztettek ki egy olyan molekulát, amelyből hatásos asztma elleni készítmény lesz.

A többi gyógyszervállalat is komoly összekötetést tart fenn az egyetemi világgal. Saját szürkeállományuknak és az univerzitásokkal való szoros kapcsolatauknak is köszönhető, hogy a hazai magánszféra kutatás-fejlesztéseinek a felét a gyógyszeripar adja. Elismeréssel szolt erről 2005 végén a miniszterelnök is, s a kormány kilátásba helyezte, hogy a magyar gyógyszeripart Európában dobogós helyre segíti. Annál is inkább, mert az Európa Tanács lisszaboni stratégia néven ismert dokumentumában deklarálta: az unió motorjává kell válni a régió gyógyszeriparának, s ehhez megvan a megfelelő tudományos bázisa. Magyarország e tekintetben kimagaslik az unió államai közül.

TÁRGYALNI A magyar gyógyszeripar gurujai látnak kiutat a mostani helyzetből. Szerintük először is el kellene ismerni a kormánynak, hogy ez az iparág nemzetgazdasági stratégiai ágazat. Aztán pedig a kormányzati „diktátumok” helyett ismét tárgyalóasztalhoz kellene ülni, és a korábbi évekhez hasonlóan megállapodni arról, mit tud vállalni az ipar a biztosítási alap konszolidálásából. A múlt év végéig érvényben lévő megállapodás szerint is fizettek az egészségbiztosítónak; tavaly 22,5 milliárd, előtte pedig 23 milliárd forintot. Megvannak a gyógyszer-törvény előkészítésekor készített javaslataik is a költséghatékony gyógyszerfogyasztás megteremtésére, a patikaszer-ek transzparens tb-listára kerülésére és az árukhoz adott támogatások megállapítására. Módosítani szeretnék a hatályos gyógyszer-gazdaságossági törvényt, mielőtt nem okoz visszafordíthatatlan kárt az iparnak s így az országnak. Megszüntetnék a csupán egyetlen iparágat sújtó, ezért diszkriminatív többletadót, amely miatt az Alkotmánybírósághoz is fordultak. Úgy látják, mindenki jobban járna, ha az egészségbiztosítási alap kasszájának féken tartását a gyógyítási terápiák bevezetésével, korrekt ellenőrzéssel oldaná meg a kormány, hiszen már sok száz millió forintot költött az ezt szolgáló informatikai rendszerre. „A gyógyszerháborúnál olcsóbb a gyógyszerbéke.”

A tiszavirág-életű gyógyszerkassza megtakarításai helyett nemzetgazdaságban kell gondolkozni” – állítják a vezérek.

Nógrádi Tóth Erzsébet